

invaliderende som alle spørgsmål vedrørende iværksættelse af helbredelsesforanstaltninger, herunder ydelse af proteser og andre hjælpemidler, skal kunne indbringes.

I overensstemmelse hermed skulle der efter nærværende lovforslag i folkeforsikringsloven optages bestemmelser om oprettelse af en sådan appelinstans, *ankenævnet for invalideforsikringsretten*, som foresloges sammensat således:

En formand, der udnævnes af kongen, samt 8 andre medlemmer. Af disse 8 medlemmer skal 2 være lægekyndige, 1 repræsentere socialministeriet, 1 have tilknytning til den overordnede sociale administration i en kommune, 1 udnævnes efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening, 1 udnævnes efter indstilling fra De samvirkende Fagforbund og 2 udnævnes efter indstilling fra De samvirkende Invalideorganisationer.

Hvad lovforslaget iøvrigt gik ud på, var følgende: Folkeforsikringslovens § 45, der giver bestemmelser om invalideforsikringsretten, ændres således, at paragraffen giver bestemmelser såvel for invalideforsikringsretten som for ankenævnet for invalideforsikringsretten. Mens ankenævnet skal kunne pådømme alle afgørelser, der er truffet af invalideforsikringsretten, herunder også afgørelser, der går ud på, at retten ikke finder fornødent grundlag for at iværksætte en given helbredelsesforanstaltning, skal ankenævnet ikke selv tage initiativet til at virke for beskæftigelsesmuligheder for invaliderede, idet dette anliggende fortsat skal varetages af invalideforsikringsretten. Det foresloges at fastsætte *en frist på 8 uger* efter den om invalideforsikringsrettens afgørelse givne underretning for sagens indbringelse for ankenævnet, men denne frist udelukker ikke genoptagelse ved invalideforsikringsretten efter fristens udløb, såfremt der er indtruffet forandringer i den forsikredes forhold. Det foresloges endvidere, at socialministeren, på samme måde som tilfældet er for invalideforsikringsrettens vedkommende, skulle fastsætte forretningsordenen for ankenævnet for invalideforsikringsretten. Ved udarbejdelse af denne forretningsorden ville man, efter hvad der anføres i bemærkningerne til lovforslaget, være opmærksom på, hvorvidt det ville være ønskeligt, at der for ankenævnet finder en mundtlig forhandling sted med